Voor de apparatuur zorgt de NTS: een regiewagen met drie camera's waarvan er een verrijdbaar is. De heren De Vries vinden dat voldoende, alhoewel beiden in de gesprekken aangeven dat een vierde camera wel prettig geweest zou zijn. Daarmee zou één camera speciaal beschikbaar zijn voor titels of extra, bijzondere shots.[30] Lampen zijn er voldoende. In de eerste kerkdienstuitzending worden er vijfentwintig gebruikt.[31] De ene kerk heeft weliswaar meer kunstmatig licht nodig dan de ander, maar de lampen kunnen altijd wel ergens dienst doen. E. de Vries: 'En dan moet je ook die dominee een beetje schamplicht [geven] zodat zijn gezicht een beetje karakter kreeg. Dat was toch nogal veel werk.'[32] De camera's en lampen zijn normaal gesproken niet aanwezig in de kerkdienst, microfoons meestal wel. Bij een uitzending komt er echter naast een microfoon op de preekstoel, ook een boven de gemeente en een bij het koor, als dat zijn medewerking verleent aan dienst. Alle microfoons zijn statisch, dus plaats gebonden.[33] De dienst wordt altijd 's middags uitgezonden. Op deze manier is er tijd genoeg voor het uitproberen van shots, geluidsrepetities met het koor, en het maken van goede afspraken over wie precies wat doet tijdens de dienst. Maar repeteren zonder *cast* blijft moeilijk. Pas als de gemeente daadwerkelijk zit, kan de regisseur de 'leuke types' eruit halen.[34] De kerkdienstuitzendingen duren bijna altijd even lang als van tevoren gepland is. Meestal oefent de predikant zijn preek zo vaak, dat hij op de minuut nauwkeurig kan aangeven hoe lang deze zal duren. Als de dienst eens uitloopt, zit C.M. de Vries met het zweet in zijn handen: misschien heeft de NTS wel iets anders gepland op het uur dat de dienst eigenlijk afgelopen had moeten zijn.[35]

Naast crew en apparatuur spelen natuurlijk ook het kerkgebouw, de gemeente en de predikant een belangrijke rol tijdens een kerkdienstuitzending. De keus voor de combinatie van vooral predikant en gemeente ligt bij de Televisiecommissie, waar ook de heren De Vries deel van uitmaken. Welke argumenten en prioriteiten deze commissie precies hanteert, is niet altijd even duidelijk. C.M. de Vries geeft meerdere malen in ons gesprek aan dat het er in de beginjaren wat 'primitief' en 'onnozel' aan toe ging en er vaak uit de losse pols wat slimme combinaties uitrolden. De Televisiecommissie wist dan nog wel iemand die aardig kon preken en koppelde die voorganger aan een leuke gemeente of een mooi kerkgebouw ergens anders in het land. Het was nog niet altijd makkelijk om dat aan de plaatselijke predikant te verkopen.

Omdat de commissie er toch wel op uit is om iets ongewoons te presenteren, kan ook de situatie van een gemeente de doorslag geven. Hoe functioneert een gemeenschap van doofstommen of een gemeente in een polder die nog aan het ontstaan is? Deze

[30] TE 2A. TC 1A, 1B. *Nieuw Utrechts Dagblad*, 29 november 1954, HDC/IKON 651. Callsheet NTS voor eerste televisiekerkdienst op 28 november 1954, HDC/IKON 651.

[31] *Trouw*, 29 november 1954, HDC/IKON 651.

[32] TE 2A.

[33] Callsheet NTS voor eerste televisiekerkdienst op 28 november 1954 schat vier à zes microfoons in afhankelijk van de geluidsproeven, HDC/IKON 651.

[34] TE 3A.

[35] TE 3A. TC 3B.